

Konsultacje w sprawie proponowanego ograniczenia stosowania ołowiu i jego związków w amunicji do strzelectwa na świeżym powietrzu oraz w sprzęcie wędkarskim¹

PODSUMOWANIE

Proponowane ograniczenie ma na celu „rozwiązanie problemu zagrożenia dla zdrowia ludzi i środowiska, jakie stwarza stosowanie ołowiu w amunicji, tj. śrutu używanego na terenach innych niż podmokłe, nabojów i kulek używanych zarówno na terenach podmokłych, jak i na terenach innych niż podmokłe, a także ołowiu w sprzęcie wędkarskim”, zgodnie z wnioskiem Komisji Europejskiej². Wniosek w sprawie ograniczenia dotyczy wyłącznie cywilnych zastosowań na świeżym powietrzu i jest uzupełnieniem istniejącego ograniczenia stosowania ołowianego śrutu na terenach podmokłych.

Połknięcie ołowianych przedmiotów przez ptaki (w tym ołowianych pocisków oraz ciężarków i przynęt wędkarskich) powoduje wiele ostrych i przewlekłych skutków toksykologicznych, w tym śmierć. Skutki zależą od ilości spożytego ołowiu i masy ciała zwierzęcia. Liczne badania donoszą o przypadkach połknięcia ołowianych pocisków i sprzętu wędkarskiego. Zgodnie z raportem w sprawie ograniczeń, co najmniej 135 mln ptaków jest narażonych na pierwotne zatrucie ołowiem pochodzącym ze śrutu, 14 mln ptaków jest narażonych na wtórne zatrucie w wyniku spożycia ołowianego śrutu lub innych ołowianych pocisków, a 7 mln ptaków jest narażonych na spożycie (pierwotne zatrucie) ciężarków i przynęt wędkarskich.

Ołów jest nie tylko niebezpieczny dla środowiska, lecz także toksyczny dla ludzi w każdym wieku i wpływa na różne narządy. Szkodliwy wpływ ołowiu na zdrowie jest dobrze udokumentowany. Zakres zgłaszanych efektów szkodliwych obejmuje skutki neurorozwojowe, choroby układu krążenia, zaburzenia czynności nerek (w tym przewlekłą chorobę nerek – PChN), nadciśnienie, upośledzenie płodności i niekorzystny wpływ na przebieg ciąży. Największym zagrożeniem dla zdrowia publicznego jest jednak toksyczny wpływ ołowiu na rozwój neurologiczny dzieci w wieku do siedmiu lat. Szacuje się, że każdego roku około miliona dzieci jest narażonych na kontakt z ołowiem w wyniku stosowania ołowiu w amunicji do strzelectwa na świeżym powietrzu i w sprzęcie wędkarskim.

W ramach ograniczenia proponuje się zakaz stosowania ołowiu, jeśli istnieją inne możliwe rozwiązania z punktu widzenia technicznego i ekonomicznego. Obejmuje to sprzedaż i użycie ołowianego śrutu do polowania i strzelectwa sportowego. W przypadku innych zastosowań, w których alternatywy wykazują niższą wydajność – np. w przypadku nabojów i śrutu do wiatrówek w strzelectwie sportowym na świeżym powietrzu – wniosek ma na celu ograniczenie zastosowania do strzelnic sportowych, które dysponują środkami umożliwiającymi skuteczne zbieranie zużytej ołowianej amunicji, zanim zacznie ona stanowić zagrożenie.

¹ Nota informacyjna została przygotowana na podstawie raportu o ograniczeniu stworzonego przez ECHA.

² Komisja Europejska (2019):

https://www.echa.europa.eu/documents/10162/13641/rest_lead_ammunition_COM_request_en.pdf/f607c957-807a-3b7c-07ae-01151001d939

KONSULTACJE W SPRAWIE RAPORTU O OGRANICZENIU

Konsultacje w sprawie proponowanego ograniczenia rozpoczną się 24 marca 2021 r. i zakończą 24 września 2021 r. Komitety ECHA czekają **do 5 maja 2021 r.** na wstępne uwagi, które pomogą im w pierwszej dyskusji nad wnioskiem w czerwcu 2021 r.

Zainteresowane strony mogą skomentować raport o ograniczeniu za pomocą odpowiedniego formularza na stronie internetowej ECHA. Przekazując informacje, należy pamiętać:

- Konieczne jest przedstawienie **dowodu potwierdzającego**, aby uzasadnić informacje przekazane podczas konsultacji, w przeciwnym razie komitety ECHA mogą nie być w stanie niezależnie ocenić przekazanych informacji.
- Informacje należy przekazywać na jak najwcześniejszym etapie procesu (zob. plan posiedzenia plenarnego poniżej).
- Informacje otrzymane po dacie zamknięcia lub za pośrednictwem innych kanałów niż formularz internetowy **nie będą** brane pod uwagę przez komitety ECHA.
- Obowiązkowe jest usunięcie informacji poufnych z uwag i załączników przesłanych bez klauzuli poufności. Jeśli potrzeba więcej czasu na zebranie informacji o niektórych aspektach, podczas gdy inne informacje są łatwo dostępne, warto oddzielnie przekazać informacje, aby mogły być jak najlepiej wykorzystane w trakcie procesu opracowywania opinii.

Więcej informacji można znaleźć w poradniku konsultacyjnym dostępnym pod adresem: https://echa.europa.eu/documents/10162/13641/restriction_consultation_guidance_en.pdf

Zachęca się również respondentów do uwzględnienia terminów, w których planowane jest omówienie niektórych aspektów wniosku na posiedzeniach plenarnych komitetów (zob. tabela poniżej), oraz do uwzględnienia odpowiedniego czasu na przekazanie informacji (w trakcie konsultacji możliwe jest przekazanie wielu informacji).

KONSULTACJE W SPRAWIE RAPORTU O OGRANICZENIU

	Komitet	
Posiedzenie plenarne Komitetu (harmonogram)	Komitet ds. Oceny Ryzyka (RAC)	Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC)
1 (2,5 miesiąca od rozpoczęcia konsultacji)	Sprawdzenie proponowanego zakresu stosowania. Podsumowanie zagrożenia i przeprowadzenie wstępnej dyskusji na temat narażenia/ryzyka.	Sprawdzenie proponowanego zakresu stosowania. Podsumowanie kosztów proponowanego ograniczenia i przeprowadzenie wstępnych dyskusji na temat tego, jakie przyniesie ono korzyści.
2 (5,5 miesiąca od rozpoczęcia konsultacji)	Podsumowanie narażenia/ryzyka i przeprowadzenie wstępnej dyskusji na temat odstępstw.	Podsumowanie korzyści i przeprowadzenie wstępnych dyskusji na temat proporcjonalności i odstępstw.
3 (8,5 miesiąca od rozpoczęcia konsultacji)	Finalizacja dyskusji na temat odstępstw. Finalizacja opinii wraz z uzasadnieniem i przyjęcie ostatecznej opinii.	Podsumowanie proporcjonalności i odstępstw. Finalizacja opinii wraz z uzasadnieniem i przyjęcie projektu opinii.
4	Nie dotyczy.	Podsumowanie kwestii poruszonych podczas konsultacji w sprawie projektu opinii SEAC. Przyjęcie ostatecznej opinii.

Informacje o zagrożeniach stwarzanych przez substancję (substancje) i kosztach wniosku miałyby największy wpływ, gdyby zostały przekazane do drugiego miesiąca konsultacji, a o narażeniu/ryzyku, korzyściach i odstępstwach – do czwartego miesiąca. Takie wczesne przekazanie pozwoliłoby także w odpowiednim czasie rozważyć te informacje. Harmonogram uwzględnia fakt, że zainteresowane strony mają dostęp do dokumentacji znacznie wcześniej niż w przeszłości, ponieważ jest ona wstępnie publikowana około dwóch tygodni po przekazaniu informacji lub ponad sześć tygodni przed rozpoczęciem konsultacji. Możliwe jest udzielenie więcej niż jednej odpowiedzi na konsultacje w okresie sześciu miesięcy. Należy wziąć to pod uwagę podczas podejmowania decyzji co do tego, kiedy przekazać informacje.

Ostateczne opinie obu komitetów ECHA mają być dostępne do marca 2022 r. ECHA prześle te opinie do Komisji Europejskiej, która podejmie decyzję, czy zamieścić proponowane ograniczenie w załączniku XVII do rozporządzenia REACH.

PROPONOWANE OGRANICZENIE

Zakres stosowania

Zakres wniosku w sprawie ograniczenia obejmuje wprowadzanie do obrotu i stosowanie ołowiu w pociskach wykorzystywanych w broni palnej i wiatrówkach do cywilnych zajęć na świeżym powietrzu. W związku z tym stosowanie ołowiu w innych składnikach amunicji, takich jak spłonki, materiały miotające lub łuski, nie wchodzi w zakres raportu o ograniczeniu ani wniosku w sprawie ograniczenia.

Ponadto wniosek w sprawie ograniczenia nie obejmuje wojskowych zastosowań pocisków ołowianych ani innych podobnych niecywilnych zastosowań pocisków ołowianych, np. przez organy ścigania i organy celne. Należy jednak zauważyć, że stosowanie ołowiu w amunicji pełnopłaszczowej (rodzaj naboju używanego przez wojsko, policję i służby bezpieczeństwa), która może być czasami używana do polowań, wchodzi w zakres wniosku w sprawie ograniczenia w przypadku cywilnego zastosowania.

Wniosek w sprawie ograniczenia obejmuje również wprowadzanie do obrotu i stosowanie ołowiu w spręcie wędkarskim zarówno w przypadku połowów rekreacyjnych, jak i komercyjnych niezależnie od tego, czy odbywają się one w wodach słodkich (tj. w rzekach, jeziorach i stawach), ujściach rzek, czy w środowisku morskim. Co więcej, ponieważ ciężarki wędkarskie można kupić od sprzedawcy detalicznego lub mogą być wyprodukowane bezpośrednio przez konsumentów (tzw. samodzielne odlewanie), zakres proponowanego ograniczenia obejmuje zarówno zakupiony, jak i domowy sprzęt wędkarski zawierający ołów.

Zastosowania oceniane we wniosku w sprawie ograniczenia zostały wyszczególnione w poniższej tabeli.

Sektor zastosowania	Stosowanie w zakresie analiz dotyczących ograniczenia
Łowiectwo	<p>Łowiectwo przy użyciu amunicji śrutowej</p> <p>Łowiectwo przy użyciu nabojów – mały kaliber^[1]</p> <p>Łowiectwo przy użyciu nabojów – duży kaliber</p>
Strzelectwo sportowe	<p>Strzelectwo sportowe na świeżym powietrzu przy użyciu amunicji śrutowej</p> <p>Strzelectwo sportowe na świeżym powietrzu przy użyciu nabojów</p> <p>Inny rodzaj strzelectwa na świeżym powietrzu przy użyciu wiatrówki/karabinu/pistoletu</p>
Strzelectwo przy użyciu broni historycznej	Inne działania związane ze strzelectwem na świeżym powietrzu, w tym użycie broni odprzodowej, rekonstrukcje historyczne

Sektor zastosowania	Stosowanie w zakresie analiz dotyczących ograniczenia
Wędkarstwo	<p>Ołów w ciężarkach i przynętach wędkarskich</p> <p>Ołów w sieciach rybackich, linkach i żyłkach (gdzie ołów jest osadzony/zamknięty w sieciach rybackich, linkach i żyłkach)</p>
Zastosowania poza zakresem ^[2]	Strzelanie w pomieszczeniach ^[3] , zastosowania policyjne, wojskowe, przez organy ścigania, ochrona infrastruktury krytycznej, żegluga komercyjna lub konwoje o dużej wartości, ochrona miękkich celów i przestrzeni publicznej, cele bezpieczeństwa, testy lub kontrole techniczne, testowanie oraz rozwój materiałów i produktów do ochrony balistycznej, badania lub dochodzenia kryminalistyczne, medyczne, historyczne i inne techniczne.

Uwagi: [1] to zastosowanie obejmuje polowanie z wiatrówką; [2] zastosowania poza zakresem zgodnie z wnioskiem Komisji i późniejszymi wyjaśnieniami; [3] należy rozumieć jako wewnątrz budynku.

Powody do działania

Główne drogi narażenia zwierząt na działanie ołowiu pochodzącego z amunicji lub ze sprzętu wędkarskiego to:

- pierwotne spożycie (pierwotne zatrucie) zdefiniowane do celów ograniczenia jako spożycie dowolnego ołowianego przedmiotu bezpośrednio ze środowiska przez normalne karmienie lub żerowanie (np. pomylenie ze żwirem),
- wtórne spożycie (wtórne zatrucie) zdefiniowane do celów ograniczenia jako pośrednie spożycie dowolnego ołowianego przedmiotu przez spożycie żywności (np. fragmenty wbite w zdobycz lub padlinę).

Droga pierwotnego spożycia odnosi się do gatunków ptaków, które jedzą żwir lub kamienie w celu zmielenia pokarmu. Na przykład ołowiany śrut i ciężarki nacinane³ mogą wyglądać podobnie do żwiru lub żywności, takich jak nasiona, co pokazano na poniższym rysunku. Oprócz bezpośredniego spożycia ptaki drapieżne lub padlinożerne (a także inne dzikie zwierzęta) są narażone na wtórne zatrucie przez spożycie skażonych zwierząt (np. martwego zwierzęcia lub ryby), w których tkankach lub przewodzie pokarmowym znajdują się ołowiany śrut, nabój lub sprzęt wędkarski (bądź w których wbite lub połamane przedmioty z ołowiu powodują jego podwyższone stężenie w tkankach przez rozpuszczenie). To nie tylko mały ołowiany przedmiot, który może zostać połknięty. W żołądkach mięśniowych lub przewodzie pokarmowym ptaków znaleziono różne ołowiane przedmioty, w tym naboje i inne pociski, ale także ciężarki i przynęty do 50 g (a nawet więcej w przypadku niektórych gatunków ptaków).

³ Ciężarki nacinane to okrągłe obciążniki z małą szczeliną przechodzącą przez ich część. Ważą one od 0,01 g do 4,8 g. Najmniejsze ciężarki nacinane ($\leq 0,06$ g) są często nazywane ciężarkami nacinanymi typu dust.

Dlaczego ołów może być mylony z pożywieniem dla ptaków

Legenda rysunku: Te zdjęcia są identyczne z wyjątkiem tego, że na drugim z nich zaznaczono kółkiem osiem ołowianych ciężarków nacinanych. Są one prawie nie do odróżnienia od otaczającego żwiru. Zdjęcie dzięki uprzejmości Departamentu Ochrony Środowiska Stanu Nowy Jork (Schroeder, 2010).

Ołowiany śrut i inne ołowiane pociski (np. naboje), które pozostają w środowisku po zastosowaniu, są dostępne do spożycia. Ołowiany sprzęt wędkarski jest również często gubiony podczas używania i jeśli zostanie połknięty, wpływa na ptaki w taki sam sposób jak ołowiany śrut i ołowiane pociski. Ponadto niektóre współczesne praktyki połowowe i niektórzy dostawcy sprzętu wędkarskiego w pewnych sytuacjach zachęcają do celowego uwalniania ołowianych ciężarków do środowiska wodnego (określanych jako „dropping the lead”).

Stosowanie ołowianej amunicji i ołowianego sprzętu wędkarskiego jest nadal rozpowszechnione w Europie mimo dobrze udokumentowanych niebezpiecznych właściwości i skutków szkodliwych zarówno dla dzikich zwierząt, jak i dla zdrowia ludzi. Około 97 000 ton ołowiu jest rozpraszanych każdego roku w środowisku: 79% pochodzi ze strzelectwa sportowego, 14% – z polowań, a reszta – z działalności połowowej. Biorąc pod uwagę obecne uwolnienie i w razie nie podjęcia dalszych działań regulacyjnych, w ciągu następnych 20 lat do środowiska zostałyby uwolnionej około dwóch milionów ton ołowiu.

Szacuje się, że w UE co najmniej 135 mln ptaków jest narażonych na pierwotne zatrucie ołowiem pochodzącym ze śrutu, 14 mln ptaków jest narażonych na wtórne zatrucie w wyniku spożycia ołowianego śrutu lub innych ołowianych pocisków, a 7 mln ptaków jest narażonych na spożycie (pierwotne zatrucie) ciężarków i przynęt wędkarskich.

Ołów jest nie tylko niebezpieczny dla środowiska, lecz także toksyczny dla ludzi w każdym wieku i wpływa na różne narządy. Ołów może się gromadzić w organizmie, głównie w szkieletcie, a następnie jest stopniowo uwalniany z powrotem do krwiobiegu, nawet jeśli kontakt z ołowiem już ustał. Ten efekt może trwać miesiące lub lata po ekspozycji.

Narażenie ludzi na ołów następuje dwoma głównymi drogami: przez wdychanie i połknięcie. Narażenie inhalacyjne może wystąpić podczas (i) wystrzeliwania śrutu i pocisków oraz (ii) topienia ołowiu do samodzielnego odlewania śrutu, pocisków i sprzętu wędkarskiego (przez opary ołowiu i pył). Połknięcie ołowiu (w postaci małych przedmiotów lub pyłu) może nastąpić przez (i) bezpośrednie spożycie, kontakt z ustami lub żucie bądź

(ii) przenoszenie z dłoni do ust podczas manipulowania łożnianym őrutem, pociskami lub ciężarkami i przynętami wędkarskimi.

Pożnięcie łożniu przez ludzi może również nastąpić przez spożycie mięsa zwierząt łożnych, które upolowano przy użyciu łożnianego őrutu lub łożnianych pocisków, ponieważ nawet najlepsze istniejące praktyki postępowania z tym mięsem nie eliminują z niego łożniu⁴.

Z wyjątkiem spożycia mięsa zwierząt łożnych dostępne informacje nie są wystarczające, aby właściwie określić ilościowo zagrożenie dla zdrowia ludzi wynikające z ocenianych zastosowań. Wobec braku odpowiednich danych zagrożenie dla zdrowia ludzi związane ze stosowaniem łożnianego őrutu, pocisków i sprzętu wędkarskiego zostało opisane i ocenione w raporcie o ograniczeniu w sposób półilościowy. Podstawą oceny ryzyka są różne badania opisujące potencjalne i faktyczne występowanie narażenia na łoż, a także podwyższone poziomy łożniu we krwi obserwowane po strzelaniu, pożnięciu łożnianego sprzętu wędkarskiego lub czynnościach związanych z samodzielnym odlewaniem łożniu. W przypadku braku dostępnych badań europejskich, uwzględniono dane uzyskane spoza Europy.

Przeprowadzona ocena nie wskazuje zagrożenia dla zdrowia ludzi ani środowiska w związku ze stosowaniem łożniu w sieciach rybackich, linkach i żyłkach, w których łoż jest osadzony/zamknięty. Dlatego w przypadku tego konkretnego zastosowania nie proponuje się żadnego ograniczenia.

Niemniej jednak w odniesieniu do wszystkich innych ocenianych zastosowań w raporcie o ograniczeniu stwierdza się, że stosowanie łożniu w őrucie, nabojach, pociskach, przynętach i ciężarkach wędkarskich stanowi zagrożenie dla dzikich zwierząt, zwierząt gospodarskich, środowiska i zdrowia ludzi, **nie jest odpowiednio kontrolowane** i powinno być objęte działaniami na szczeblu UE.

Niektóre państwa członkowskie lub regiony wprowadziły wiążące prawnie środki krajowe zakazujące stosowania łożniu podczas polowań, strzelectwa na świeżym powietrzu lub rybołówstwa w celu ograniczenia emisji łożniu i narażenia na łoż. Niezależnie od tych wysiłków jedynie ogólnounijne środki skutecznie ograniczą emisje łożniu i narażenie na łoż, a także zajmą się zidentyfikowanym zagrożeniem.

Skutki działania

Wniosek w sprawie ograniczenia obejmuje trzy główne rodzaje środków:

1. Zakaz wprowadzania do obrotu połączony z zakazem stosowania łożnianej amunicji lub łożnianego sprzętu wędkarskiego, w przypadku gdy ich użycie nieuchronnie spowoduje uwolnienie łożniu do środowiska, niezależnie od warunków stosowania i w przypadku dostępności innych możliwych rozwiązań (tj. wykonalnych technicznie i ekonomicznie oraz skutkujących ogólnym zmniejszeniem

⁴ Obecne przepisy UE dotyczące żywności nie określają maksymalnego dopuszczalnego poziomu łożniu w zwierzętach łożnych przeznaczonych do spożycia. Ustalenie takiego poziomu nie zapewniłoby jednak pełnej ochrony, ponieważ nie wpłynęłoby to na narażenie na działanie łożniu obecnego w mięsie zwierząt łożnych spożywanym poza rynkiem (tj. do użytku własnego, w kręgu przyjaciół lub rodziny). Środek ten nie zapewnia również pełnej ochrony dzikich zwierząt, ponieważ wnętrzości pozostawione po polowaniu mogą nadal zawierać łoż i przyczynić się do narażenia na niego drapieżników i padlinożerców.

zagrożenia dla zdrowia ludzi i środowiska). W przypadku niektórych zastosowań proponuje się okres przejściowy, aby zapewnić zainteresowanym stronom wystarczającą ilość czasu na dostosowanie się do ograniczenia. Obejmuje to zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania ołowianego śrutu w jakimkolwiek celu.

2. W przypadku gdy zakaz wprowadzania do obrotu miałby nieproporcjonalny wpływ na zastosowania wykraczające poza zakres proponowanego ograniczenia, proponuje się wyłącznie zakaz stosowania.
3. Obowiązek informowania konsumentów przez sprzedawców detalicznych w punkcie sprzedaży o terminach wycofywania ołowianej amunicji i ołowianego sprzętu wędkarskiego, a także o obecności i toksyczności ołowiu oraz o tym, jak jego stosowanie zagraża zdrowiu ludzi i środowisku. Sprzedawcy detaliczni będą również zobowiązani do informowania klientów o alternatywach dla artykułów zawierających ołów (sprzęt wędkarski, śrut, pociski). To wymaganie jest oparte na ostatnich badaniach, które podkreślają znaczenie świadomości myśliwych i wędkarzy dla zmiany zachowań zakupowych.

Ponadto w przypadku gdy zakaz wprowadzania do obrotu lub stosowania byłby nieproporcjonalny lub gdy uwolnienie do środowiska mogłoby zostać zminimalizowane za pomocą odpowiednich środków zarządzania ryzykiem, proponowane są odstępstwa. Obejmują one obowiązek przestrzegania ścisłych warunków operacyjnych w punkcie sprzedaży lub miejscu użytkowania.

Najwięcej nabojów wprowadzonych do obrotu jest przeznaczonych do strzelectwa sportowego, w przypadku którego podmiot przekazujący dokumentację stwierdził, że ryzykiem można zarządzać za pomocą odpowiednich środków (tj. strzelanie na wyznaczonych strzelnicach sportowych z odpowiednimi środkami ograniczającymi). W związku z tym nie proponuje się zakazu wprowadzania do obrotu pocisków innych niż śrut, jeśli ryzyko jest kontrolowane w miejscu użytkowania.

Chociaż wniosek w sprawie ograniczenia nie zawiera preferowanego rozwiązania przeciwdziałania zidentyfikowanemu ryzyku, to obejmuje on – na wypadek gdyby decydenci nie chcieli nałożyć zakazu na ołowiany śrut stosowany w strzelectwie sportowym – szczególnie opcjonalnego odstępstwa dotyczącego dalszego stosowania ołowianego śrutu w strzelectwie sportowym. Odstępstwo to określiłoby minimalne normy w zakresie środków zarządzania ryzykiem, a także obowiązki licencyjne w obiektach, w których stosuje się ołowiany śrut, i wprowadziłoby obowiązek wydawania przez państwa członkowskie licencji tylko tym sportowcom, którzy mają uzasadnioną potrzebę użycia ołowianego śrutu (np. na potrzeby treningu lub uczestnictwa w zawodach międzynarodowych). Ponadto odstępstwu temu towarzyszyłby wymóg etykietowania przez dostawców i obowiązek sprawozdawczy państw członkowskich. Umożliwi to Komisji monitorowanie dalszego stosowania ołowianego śrutu w różnych państwach członkowskich i ułatwi egzekwowanie odstępstwa.

Należy zauważyć, że to opcjonalne odstępstwo nie jest tak skuteczne w kontrolowaniu zidentyfikowanego ryzyka jak zakaz stosowania, ale można je uznać za bardziej proporcjonalne w odniesieniu do jego społeczno-ekonomicznego wpływu na sportowców biorących udział w zawodach międzynarodowych, jeśli przepisy tych zawodów nadal wymagają stosowania ołowianego śrutu.

Ogólny potencjał zmniejszenia ryzyka oraz społeczno-ekonomiczne skutki proponowanego ograniczenia dla wszystkich poszczególnych sektorów i zastosowań zostały ocenione, a

wniosek jest taki, że proponowane ograniczenie jest skuteczne pod względem zmniejszenia ryzyka netto i proporcjonalne pod względem kosztów.

Szacuje się, że proponowane ograniczenie rzeczywiście spowoduje łączną redukcję emisji ołowiu mniej więcej o 1,5 mln ton w ciągu 20 lat od wejścia w życie. Stanowi to redukcję o 78% ilościowej emisji ołowiu, która miałaby miejsce w przypadku braku proponowanego ograniczenia.

Jeśli chodzi o zdrowie ludzi, to najważniejsze i najdokładniej określone ilościowo skutki dotyczą ochrony dzieci w gospodarstwach domowych, w których często spożywane jest mięso zwierząt łownych. Przy wiarygodnych założeniach szacuje się, że zakaz ołowianych naboju dużego kalibru i ołowianego śrutu mógłby zapobiec utracie IQ u blisko 7000 dzieci rocznie, co odpowiada utracie dobrostanu w wysokości około 70 mln euro. Mniej rzetelne oszacowanie dotyczyło zmniejszonego ryzyka PChN u blisko 1150 osób. Wstępna wycena od 7,5 mln do 75 mln euro.

Ponadto zidentyfikowane alternatywy mają zwykle lepszy wpływ na środowisko⁵ niż ołów.

Oszacowano, że opłacalność emisji, których udało się uniknąć (tam gdzie było to możliwe i sensowne do określenia ilościowego) wahała się od 0,5 euro/kg do 1513 euro/kg na kg unikniętego uwolnienia ołowiu, w zależności od sektora, którego to dotyczy. Ogólnie rzecz biorąc, to ograniczenie wydaje się bardziej opłacalne niż poprzednie ograniczenia wynikające z REACH, które dotyczyły podobnych zagrożeń dla zdrowia ludzi, ale mniej opłacalne niż ograniczenie dotyczące stosowania ołowiu na terenach podmokłych, w przypadku którego główne oszacowanie opłacalności wyniosło 9,8 euro/kg unikniętej emisji ołowiu.

Kosztów wymogu etykietowania nie można było określić ilościowo, ale są one niewielkie w porównaniu z innymi szacowanymi kosztami.

JAK PRZESŁAĆ UWAGI DO KONSULTACJI W SPRAWIE PROPONOWANEGO OGRANICZENIA

W celu przesłania uwag należy kliknąć odpowiedni link na stronie internetowej ECHA. Trzeba pamiętać, że nie ma możliwości zapisania przekazanych informacji i powrotu do nich, dlatego należy wcześniej przygotować swoje uwagi w załączniku lub zapisać je w innym formacie. Formularz internetowy składa się z pięciu głównych części:

- Wprowadzenie: Zawiera ogólne informacje na temat ograniczenia oraz link do tej noty i poradnika.
- Sekcja 1: Dane osobowe.
- Sekcja 2: Informacje organizacyjne.
- Sekcja 3: Uwagi do wniosku nieopatrzone klauzulą poufności – zarówno ogólne uwagi, jak i informacje na temat konkretnych wniosków o udzielenie informacji (zob. poniżej). Odpowiedzi można udzielić bezpośrednio w formularzu lub w sekcji 4 w formie załącznika. Nie należy jednak przysyłać tych samych uwag oboma

⁵ Uwzględniając następujące elementy: toksyczność i zagrożenie dla zdrowia ludzi, toksyczność i zagrożenie dla środowiska (zarówno toksyczność dla organizmów wodnych, jak i spożycie przez dzikie zwierzęta), pozyskiwanie surowca (wydobycie a recykling), wyczerpywanie się zasobów (woda, energia, chemikalia) i emisja gazów cieplarnianych.

sposobami. Ogólne uwagi mogą dotyczyć dowolnego aspektu raportu o ograniczeniu, w tym kwestii związanych z analizą społeczno-ekonomiczną.

- Sekcja 4: Tutaj można dodać niepubl. załączniki.

WNIOSKI O SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE

Oprócz uwag do całej dokumentacji zainteresowane strony zostaną poproszone o przesłanie odpowiedzi na konkretne wnioski o udzielenie informacji.

Konkretne tematy, do których wymagane są informacje, zostaną opublikowane na stronie internetowej ECHA poświęconej konsultacjom: <https://echa.europa.eu/restrictions-under-consideration>